PROPITAJTE POGANSKE I OKULTNE TEMELJE ZMAJSKE DRUŽBE

tjedno.hr/propitajte-poganske-i-okultne-temelje-zmajske-druzbe

GLAVNE TEME
8. prosinca, 2014.
Otvoreno pismo Hrvatskoj biskupskoj konferenciji

Napisao: prof. dr. sc. IVAN BIONDIĆ, Vitez od Tanaisa

„Od svog osnutka Družba se zauzima za kršćanska načela.

Međutim, naši članovi mogu imati svjetonazor kakav žele i o tome se ne raspravlja“

(veliki meštar Nevio Šetić, Družba *Braća Hrvatskog Zmaja*.

Jutarnji list, 24. studenoga 2014.)

Svojedobna, uz uobičajene prigodne laude Slavku Goldsteinu glede mu 80. obljetnice rođenja, čestitka bivšega ministra Bože Biškupića, sama po sebi ne bi trebala biti prijeporna. Međutim, spomenuti je ministar Zmaj od Male Mlake jedan od najuglednijih članova udruge Družba „Braća Hrvatskog Zmaja“, koja se – uz amblematični zaziv (Bog na sreću daj! – Hrvatski nek živi zmaj!) – predstavlja, bezodvlačno, kao udruga iznimne kršćansko-katoličke i hrvatsko-nacionalne posvjedočenosti.

U tom kontekstu, po crti spomenute čestitke, smatrao sam da je “kulturna politika Zmaja od Male Mlake posve u suprotnosti od ciljeva Družbe“. Štoviše, kao voditelj Družbine Prosvjetne sekcije, predložio sam da bi se – uz spasonosni kršćanski *mea culpa* – „malomlaćanski zmaj“ trebao ispričati na tradicionalnom Ozaljskom susretu (30. travnja – Dan pogibije Zrinskog I Frankopana)… Međutim, prijedlog je zabačen, jer spomenuta je ocjena obilježena kao «miješanje u politiku», a šteti i interesima Družbe, čiji je „zmajski“ ministar izdašni mecena. Ipak, glede demokratičnosti Družbe, omogućeno mi je da mogu „dodatno (*aneks*) obrazložiti i dokumentirati svoj prijedlog te pokrenuti eventualni stegovni postupak“.

S tim u svezi, pod naslovom (*v. niže*), obrazložen je prijedlog koji je , izim skandalozna epiloga, ipak doveo do bitna pitanja: na kojim načelima počiva i djeluje Družba Braća Hrvatskog Zmaja.

ZMAJ OD MALE MLAKE – DOKLE U MORU GOLDSTEINOVE *ERASMUS GILDE?*

Iako je historiografsko-politička uloga Goldsteinovih, glede stvaranja hrvatske nacionalne države, sustavno razrađena u knjigama i studijama,[1] pače i višeputno demonstrirana na predavanjima Družbe, u ovom dodatku treba ponoviti najosnovnije.

1. Tragom Šakićeve problematizacije,[2] potvrđena je teza da Goldsteinova *Erasmus Gilda* predstavlja parapolitički stožer koji kriminalizira HOOR i, s tim u svezi, zatirateljicu svake ideje hrvatske nacionalne države. U čemu je onda, kako nam tepa Zmaj od Male Mlake, Goldsteinovo «eruditsko poznavanje novije hrvatske povijesti».

2. «Bio sam iznimno počašćen pozivom ministra Biškupića, prije svega zbog rečenice koju mi je rekao pred svima – Nenade, pozovi to koga god hoćeš! To je veliko povjerenje, te sam imao i veliku motivaciju». Naime, «Božo Biškupić i ja se poznajemo dugo, mi smo radili zajedno u Grafičkom zavodu Hrvatske, ali svejedno. Ta suradnja je počela vrlo ugodno. Ja sam u početku odabrao sedam pisaca, a onda mi je on rekao: pa pozovi još njih troje, četvero…».

3. Spomenute su to riječi Nenada Popovića, književnika i nakladnika,   izbornika književničke vrste za ovogodišnji [2009 – I. B.] nastup u Leipzigu. U svezi s tim, među «književnim» imenima, tvrdi Biškupićev selektor, našli su se «Slavko Goldstein i Ivo Goldstein (koji) su napisali doslovno kapitalna djela hrvatske povijesti, prvi knjigu *1941. – Godinakojasevraća*, a drugi *Hrvatska 1918.-2008*.».

4. «Zadovoljan sam i zahvalio sam Nenadu Popoviću na uspješno obavljenom poslu”- rekao je ministrar kulture Božo Biškupić. Svojedobno je,   glede knjige *Oninebinimravazgazili* (Beograd, 2004.), isto tako, naš Zmaj od Male Mlake poslao telegram-čestitku Slavenki Drakulić u povodu njezine nagrade u Leipzigu. U toj knjizi, uz ino, *expressis verbis* stoji: «Istina je da je do rata u Hrvatskoj došlo zbog stvaranja nacionalne države, što je uključivalo I etničko čišćenje: da je 200 tisuća Srba bilo primorano napustiti Krajinu».

5. Spomenuta Goldsteinovska «književna» djela, međutim, onkraj kritičke hrvatske povjesnice, u biti predstavljaju ideološko smeće, tek prilog «haaškoj povjesnici». O tome, možda ponajbolje, svjedoči sâm junior Goldstein: «Opozicijska se gibanja obično začinju u intelektualnim krugovima […] Osim medija, za pad HDZ-ovske vlasti važan je bio i časopis *Erasmus* (1993-1997) kojeg je uređivao Slavko Goldstein, pogotovo prve hrvatsko-srpske konferencije koju je *Erasmus* organizirao 1993. u Zagrebu, a na kojoj je 35 hrvatskih i srpskih intelektualca razgovaralo o uzrocima rata i načinima rješenja hrvatsko-srpskog sukoba».[3]

6. Zbog svega toga, govoriti o nekom «eruditskom poznavanju novije hrvatske povijesti», o Goldsteinima koji su «napisali doslovno kapitalna djela hrvatske povijesti», bez obzira na debelu nam identitesku podijeljenost: onakraj je svake pameti, prava blasfemija, opasna igra s nacionalnom i državnom opstojnošću.

7. Pače, to je i moralni problem? Naime, na sutrašnji dana (30. travnja – Dan pogibije Zrinskog i Frankopana), vjerojatno, tronuto ćemo nazočiti misi-zadušnici u ozaljskoj Crkvi, odakle su naši mučenici krenuli na glavosijek u *Bečki Novigrad*. Možemo li, s tim u svezi, zamisliti molitvu nam brata-mecene koji ideološko-politički, pače i materijalno-financijski, otvoreno podupire one projekte koji su hrvatski generali odveli u *Haški Novigrad*.

8. U „shizofrenoj Hrvatskoj“ sve je moguće! Međutim, kako nam kaže Davor Pavuna – Zmaj Rovinjski, mi želim „normalnu Hrvatsku“. U ozračju tek takve Hrvatske mogli bismo sutra u Crkvi mučenika s pravom očekivati *mea culpa* brata nam Zmaja od Male Mlake, koji, kao bistrac, neće nestati u „mrtvome moru“ Goldsteinove *Erasmus Gilde*.

9. Zbog svega toga, glede nam svetih zmajskih načela, trebali bismo sutra zajedničkim molitvama pomoći našem bratu od Male Mlake (dakako, molit ćemo i za sve Goldsteinove, Pusićeve, Bance, Teršeličke i dr.), glede «razumnog *odtelećenja* od zlatnog kamenja, dvoraca i galerija». Uostalom: *Navik on živi ki zgine pošteno*.

II. PRIJEPORNA ZMAJSKA KRŠĆANSKA NAČELA

1. Međutim, tragom spomenute „poslanice“, ne izočivši samo tradicionalnom Ozaljskom domjenku (uz mogući *meaculpa*), Zmajski brat od Male Mlake postao je pritom laureat najviša odličja – „Značke zlatnoga zmaja“. S druge strane – *pogotovonakon*dokumentirane*upozorbe*kako „naš brat-mecena ideološko-politički,[4] pače i materijalno-financijski, otvoreno podupire protuhrvatske projekte“ (posebice, obnovu „srbačko-četničkog spomenika u Srbu”) [5] – kao *„glasnikalošihvijesti“ ZmajaodTanaisazateklajesuspenzijaiprijedloggledetrajnaizbacivanjaizDružbe.*

*2. Središnja se točka „kaštigovanja“ – koju je, naposljetku, nakon svoje inauguracije potpisao prof. dr. sc. NEVIO ŠETIĆ, Zmaj od Istre – odnosi na „neprimjereno“ dovođenje u pitanje ugleda ministra Bože Biškupića – Zmaja od Male Mlake. Naime, to „*vrijeđa i šteti ugledu članova Družbe“, *jer je riječ o najvećem „meceni Družbe“, koji je stoga i počašćen spomenutom najvišom zmajskom odlikom* „Značkom zlatnoga zmaja“. *S tim u svezi, kako piše u konačnoj „razdružbenoj“ Odluci,* Zmaj od Tanaisa svojim je pisanjem odaslao „negativne poruke […] donatorima Družbe iz društvenog i političkog okruženja, što je imalo za posljedicu smanjenje donatorstva i sponzorstva Družbe*“*.

3. Iako je čitav „slučaj Zmaja od Tanaisa“, glede paradigmatske naravi, šire problematiziran, [6] vrijedno ga aktualizirati posebice u kontekstu „Otvorena pisma Zmaju od Istre“, što je objavljen pod naslovom „Mimarijanska veleizdaja i zločin propusta”[7]. Ukratko, u tom je pismu *urbi et orbi* razotkriven „zločin propusta“, pače i čin veleizdaje, po čijoj je crti – po svemu sudeći – Zmaj od Istre ubrzo priskrbio čelništvo dviju od središnjih nacionalnih ustanova. Dakle, uz zmajsku „velemeštriju“, Nevio Šetić – Zmaj od Istre obnaša i mjesto predsjednika Hrvatskog književnog pedagoškog zbora. Na spomenuto Otvoreno pismo, međutim, prema običaju, nije odgovoreno, dok je bivšem Zmaju od Tanaisa upriličena dodatna „kaštiga“.

4. Naime, „Meštarski zbor je na sijelu održanom 16. listopada 2014. g. donio zaključak, da se Ivanu Biondiću trajno zabrani ulazak u sve prostore Družbe ‘Braća Hrvatskog zmaja’. S obzirom da su aktivnosti Ivana Biondića, glede sredstava javnog komuniciranja, „usmjerene i imaju za cilj povredu ugleda i dostojanstva Družbe, a osobito teške neutemeljene optužbe usmjerene su na Velikoga meštra, koji je je ujedno i predsjednik Družbe, Glavnoga zbora i

Meštarskog zbora, a po položaju je Veliki meštar Kapitula Zlatnoga Zmaja, time se vrijeđa poštenje i šteti kako njegovom ugledu, tako i ugledu svih članova Družbe" (potpis: Veliki meštar, prof. dr. sc. Nevio Šetić, Zmaj od Istre).

5. Onkraj „moralne mrzovolje" i nemoći („ništa se tu ne može učiniti"), kao poznata hrvatskog sindroma – što ga inače, posebice, demonstriraju moja bivša zmajska braća u četiri oka – otkrila se ipak „tajna moći" funkcioniranja Zmajske družbe. Riječ je o članku ekskluzivna naslova: „Jutarnji u Kuli Kamentih vrata: Ovako izgleda središnjica tajnog društva koja uskoro kreće u obnovu."[8] Ukratko, spomenuta „tajna moći" vrlo je jednostavna i učinkovita: „Od svog osnutka Družba se zauzima za kršćanska načela. Međutim, naši članovi mogu imati svjetonazor kakav žele i o tome se ne raspravlja – istaknuo je Nevio Šetić dok sjedimo za drvenim stolom s puno stolaca". Što se, pak, krije pod „zmajsko-kršćanskim načelima?"

6. Iako je *deiure* deklarirana kao kulturna udruga hrvatske nacionalno-građanske (u smislu „političkog hrvatstva") posvjedočenosti (*Staatsnation*),[9] Družba *defacto* djeluje kao udruga hrvatske etno-vjerske („Hrvat = katolik") posvjedočenosti (*Kulturnation*).[10] U čemu je nesporazum? Za razliku od sličnih udruga (npr. Hrvatsko katoličko liječničko društvo ili Hrvatsko katoličko društvo prosvjetnih djelatnika, koje – jasno odredivši (statutarno) svoja kršćansko-katolička načela – djeluju „u krilu Katoličke crkve, "zmajska Družba ne uređuje svoj odnos prema crkvenim vlastima preko Hrvatske biskupske konferencije u sklopu propisa Kanonskog prava.[11] Na taj način, implicitnom etno-vjerskom odredbom („Hrvat = katolik"), Družba je načelno zatvorena za ine koji nisu etnički Hrvati odnosno katolici, što se može i empirijski provjeriti.

7. Historiografsko-politološki gledano, da ne zastanemo samo na skandaloznim primjerima „slučajeva" Bože Biškupića, Zmaja od Male Mlake i Nevia Šetića, Zmaja od Istre, riječ je *parexcellence* o klerikalizmu (ukratko: zloupotrebi vjere u ideološko-političke svrhe), koji jednako potire i razara: kako hrvatsko-nacionalni tako i kršćansko-katolički identitet. S tim u svezi, iako je verificiran na godišnjem sijelu, onkraj svake obrazložbe, Zmaj od Istre protežno je suspendirao program Društveno-humanističkog zbora, koji je bio izrazito hrvatske nacionalno-kulturne i duhovne posvjedočenosti. Štoviše, moglo bi se govoriti o vrhunskom licemjerju, jer, iako odgovorno glede „zločina propusta", Družbino je čelništvo svjesno izda(va)lo zmajska načela.

8. Naime: „Ali da završim misao našega aktivnog člana [**ZmajodTanaisa** – op. a.], koji je s pravom nezadovoljan što se osjeća nedovoljna, pa čak i sve manja prisutnost Družbe kao prosuditelja i pokretača vitalnih pitanja za hrvatsko društvo, za hrvatski identitet, pa i za hrvatsku opstojnost. Naša Družba naprosto ne reagira i ne iskazuje svoja stajališta i protest protiv mnogih negativnih društvenih i političkih kretanja i pojava. Neke od tih pojava u našem društvu nagrizaju pa čak i ugrožavaju temelje naših nacionalnih interesa, tradicije, pa čak i vjere i hrvatske države.[…] Naš je sveti zadatak da branimo sve hrvatsko, našu povijesnu istinu, tradiciju i vjeru». [12] Međutim, uzaludan je bio vapaj: „Družba će morati otvoriti svoja vrata i započeti razgovarati o nagomilanim problemima i postati ono što mora, a to je savjest hrvatskog naroda, jer ako netko na svaki način ponavlja da je zaštitnik hrvatske baštine, onda mora biti i zaštitnik hrvatske duše"(Ante Šare, Zmaj Velikotrgovišćanski).

9. Međutim, oblikovan na tragu otkrivena „haulikotvorstva Družbe Braća Hrvatskog Zmaja,"[13] suspendirani je program (*in rem Chroatorum*) bio posve onkraj duha Rački-Strosasmayerove, i danas djelatne balkansko-rasne ontologije. Tako je i nedavno Deklaracija o Zapadno-balkanskoj strategiji istraživanja i razvoja za inovacije,[14] svečano potpisana u palači HAZU-a, dobila blagoslov njezina predsjednika Zvonka Kusića. Naime, riječ je „o viziji osnivača HAZU đakovačkoga biskupa Josipa Jurja Strossmayera, koja je još prije 150 godina govorila o tome što mi danas činimo".[15] Uglavnom, po crti „jugomasonsko-udbaškog" imperativa («Ne bi bilo loše kada bismo [Hrvati] radi potpunosti svoje prirode i bitka obnovili svijest da smo ipak dio (južno)slavenskog svijeta»), [16] balkansko-rasna ontologija izvorno je obnovljena pod egidom HAZU-a koji je, kako neupitno tvrdi njezin nanovopotvrđeni predsjednik, „najveća konstanta, najveći simbol i savjest nacije«."[17]

10. Ako se vratimo dvojbenim „kršćanskim načelima", na kojima počiva „savjest" zmajske Družbe (pripomena: njezinim je članovima nekoliko biskupa i niz uglednih katoličkih klerika), očito bi se – što prešnije – trebala „umiješati" katolička hijerahija. Štoviše, bez odgovora, već je postavljeno pitanje: „Zašto je Družba svoje ime utemeljila na zmajskoj simbolici kada zmaj otjelotvoruje pogansko i pretkršćansko vjerovanje, zašto su njega, a ne svetog Jurja, koji ga je pobijedio, imenovali svojevrsnim duhom zaštitnikom Hrvatske u smislu da on čuva hrvatski grb – simbol Hrvatske, i nazivaju se njegovom braćom?". Također je pitano: „Zašto Družba 'Braća hrvatskog Zmaja', koja kod primanja novih članova ne obraća pozornost na vjeru, naciju, stranku, zanimanje, svjetonazor, društveni položaj, već isključivo ističe kulturnu baštinu i čuvanje opstojnosti hrvatskog naroda i države, provodi u 21. stoljeću inicijacijski obred s poganskom, okultnom simbolikom, a u javnosti se nastoji predstaviti s katoličkim, kršćanskim štihom?"[18]

11. U svakom slučaju – ako, naspram ekskluzivna HAZU-a, Crkva u Hrvata i nije „najveća konstanta, najveći simbol i savjest nacije" – katolička bi hijerarhija trebala propitati „kršćanske" temelje zmajske Družbe. Izim kleričke, zmajska je rabota i profano (upravno) pitanje, posebice glede Družbina statuta. Naime, izim sklepotine koju ni „pas s maslom ne bi pojeo", u statutu Družbe „na prve dvije stranice ima više protuustavnih odredaba". Zapazio je to doajen Družbe pokojni Nikola Radoš – Zmaj Ilički IV, kojega je, nekoliko mjeseci pred smrt, dočekala Šetićeva „brisovnica" iz Družbe. Ukratko, spomenuti statut Družbe (tzv. *Ordo Draconis*) trebalo bi mijenjati *incapiteetinmembris*. Naime, suprotno političko-diskriminirajućem i kripto-katoličkom identitetu, Družba bi se odredila dvostruko: kao građanska kulturna udruga[19] i *incl.* Vjerničko-katolička udruga u sklopu propisa Kanonskog prava.[20] Na taj način, uz tvarni (najavljena obnova „Kule nad Kamenitim vratima"), tendencijski bi se obnovio i izvorni identitet Družbe, nedvojbene nacionalno-kulturne i kršćansko katoličke posvjedočenosti.

12. U potonjem, jasno odredivši kršćansko-katolička polazišta, djelujući tako „u krilu Katoličke crkve" – kao u spomenutim primjerima – zmajska bi Družba uredila svoj odnos prema crkvenim vlastima preko Hrvatske biskupske konferencije. Tragom najviše moguće povijesne Istine, uz nacionalno-kulturnu I kršćansko-katoličku prepoznatljivost, na taj način, Družba „Braća Hrvatskog Zmaja" nepovratno napušta zonu „smućena identiteta" ter, posve

genetsko-strukturalno-funkcionalno osuvremenjena, nastavlja izvornu tradiciju svojih časnih prethodnika. Ovome će raspletu, po svemu sudeći, pridonijeti velemeštar NEVIO ŠETIĆ – Zmaj od Istre, koji se, glede kriterija Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES), nalazi na odsudnom raskrižju: „između izdajnika i pokajnika“. Sve u svemu, prepoznavši svoj izvorni, „haulikotvorni pravac“, vjerojatno, zapuhali bi povoljni vjetrovi u „Kuli nad Kamenitim vrstima“. Naime, rekao bi Lucie Anej Seneka (4. pr. Kr. – 65. po. Kr.): „Nema povoljnog vjetra za onog koji nezna kamo plovi“.

Zagreb, 7. prosinca 2014. godine

---

[1] Ivan Biondić, *Magna fraus – slom ideologije otvorenog društva*, Zagreb, 2002. Isti: *Historia reducta – drama hrvatske identifikacije*, Zagreb, 2006.

[2] «Ti nezavisni intelektualci od interesa i cilja» [u izvornom *gilda* znači «savez trgovaca i obrtnika»], obvezatni samo «novom svjetskom poretku», učinili su «upitnom hrvatsku državnu opstojnost Vlado Šakić, *Načelo Vukovar*, Zagreb, 1995.

[3] Ivo Goldstein, *Hrvatska povijest 1918.-2008*, Novi Liber, Europapress Holding, Zagreb, 2008., s. 816.

[4] Naime, „bivši ministar je kulture Božo Biškupić [Zmaj od Male Mlake – op. a.] bio na čelu tijela koje je glede 900. obljetnice Zagrebačke nadbiskupije te dolaska Ivana Pavla Drugog u posjet Hrvatskoj (1994.), odobrilo postavljanje 'masonske piramide' uz Vukovarsku aveniju“. (www.dnevno.hr/…/55824-masoni-u-rotaryu-i-lionsu-odlucuju-o-svemu-).

[5] Ivan Biondić, „Spomenik antifašizmu – Između hrvatskog Gazimestana i Jurskog parka komunizma”, *www.hkv.hr*, 31. kolovoza 2010., odnosno: Ivan Biondić, „Antifašizam Velebitskog ustanka (1932.) razobličuje boljševički antifašizam“, *www.hkv.hr*, 21. kolovoza 2012.

[6] hr.slideshare.net/emilcic/odluka-prizivapel

[7] http://croative.net/?p=21771).

[8] *Jutarnji list*, 24. studenoga 2014.

[9] „Družba okuplja kulturne, društvene, znanstvene i gospodarske djelatnike bez obzira na podrijetlo, društveni položaj, zanimanje, svjetonazor, vjeroispovijest, političko uvjerenje ili stranačko opredjeljenje, koji se ponose hrvatskim narodom i svojom domovinom Hrvatskom te su spremni složno i predano raditi na jačanju narodne svijesti i narodnoga bitka“ (čl. 6. st. 2, „Pravila Družbe“).

[10] PRAVILA DRUŽBE – čl. 4 (1) „Svrha je Družbe njegovanje i promicanje iskonskog hrvatskog značaja te etničkih i kulturnih vrijednosti pojedinaca i naroda, po kojima se Hrvati ističu i razlikuju u zajednici europskih naroda …“ (*etnički kriterij*). PRAVILA DRUŽBE – čl.

9: „Zaštitnik, geslo i pozdrav“, čl. 33: „Zazmajenje“, čl. 62: „Zmajske godine i spomene dani“ te PRAVILNIK O RADU KULTURNIH ZBOROVA – čl. 31: „Meštar kapelan“ (*vjersko-katolički kriterij*).

[11] Poglavlje II, naslov V – Vjernička društva, kanon 312, toč. 1. i 2. ZKP.

[12] Veliki meštar, Dragutin Feletar – Zmaj Velikootočki, *Zmajske vijesti*, br. 1, 2008., s. 24)

[13] Ivan Biondić, *Kardinal Haulik – prorok jugoslavenske propasti*, Zagreb, 2010.

[14] Željko Jovanović istaknuo je da je taj „događaj možda i najvažniji u njegovu dosadašnjem ministarskom mandatu”, dodavši je da je „predsjednik HAZU ministrima održao izuzetan govor”.(http://www.iusinfo.hr/DailyContent/News.aspx?id=16881).

[15] Isto.

[16] Dalibor Brozović, «Etničnost kao jedna od podloga nacionalne kulture»; u: Jadranka Čačić-Kumpes (pr.), *Kultura, etničnost, identitet*, Zagreb, 1999., s. 224.

[17] „Zvonku Kusiću novi mandat na čelu HAZU-a“, *Novi list*, 13.

[18] Ivan Vidović, „Okultna inicijacija u Družbu ‘Braća hrvatskog Zmaja’ vrši se iznad Kamenitih vrata!“, 21. veljače 2014.

[19] Prema članku 11. Zakona o udrugama (“Narodne novine”, broj 88/01).

[20] Vidi: Poglavlje II, naslov V – Vjernička društva, kanon 312, toč. 1. i 2. ZKP T